

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 8 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
 Pentru România 15 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
 se primesc în biroul administrațiunii (strada
 Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
 Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
 a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Invitare de abonament.

Cu 31 Decembrie v. 1897 înceată abonamentul la „Foaia Poporului” pe anul ce se sfârșește. Onorații cetitori sunt rugați a-și renoua abonamentul până la 31 Decembrie curent, ca să nu fim siliți a înceta cu trimiterea foaiei.

„Foaia Poporului” va fi și în viitor, ceea-ce a fost în trecut, *luptătoare pentru câștigarea drepturilor naționale, apărătoare a drepturilor poporului român și o povăzuitoare sinceră a țărânului și oamenilor dela sate în afaceri de politică națională, economie, literatură etc.* Ea va eși ca și până acum, *ilustrată și prețul va fi același și adecă:*

Pentru Austro-Ungaria.

Pe un an întreg . 3 fl. (6 coroane)
 Pe o jum. de an . 1 fl. 50 cr. (3 coroane).

Pentru România.

Pe un an întreg 15 lei
 Pe o jumătate de an 7 lei 50 bani.

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termin, decât dela începutul anului pe o jumătate de an, sau pe un an. Abonaților de până acum le trimitem deodată cu foaia și *mandate postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu numărul sub care primesc foaia, scris gata pe cupon, așa că trimișătorul nu are decât să-și scrie numele seu și cifrele la locurile convenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul la postă.*

Abonații noi sunt rugați a-și scrie numele lor și al comunei *foarte curat și cetet,* însemnând posta din urmă.

Deschizând deci nou abonament la „Foaia Poporului” rugăm pe toți prietenii și spriginitorii nostri și ai causei naționale, să nu ne lipsească de prețiosul lor sprigin și se lățească foaia în cercul cunoștințelor lor. Noi ne vom strădui a le da, ca și în trecut, o foaie bună, folositoare și cu frumoase ilustrațiuni.

Administrațiunea

„Foi Poporului”.

Decadență.

Am împărtășit în numărul trecut, că fostul deputat dietal din partidul care luptă pentru neatrănarea Ungariei, Ugron Gábor, s'a retras de pe terenul activ politic și retragerea și-a făcut-o cunoscută în o scrisoare, adresată unui alt politic ungar, Bartha Miklós.

Faptul în sine pentru noi nu ar avea însemnătate deosebită, de oare-ce puțin ne impoartă viața politică din sînul partidelor maghiare și că cutare politic continuă mai departe a lucra pe terenul politic sau să retrage în viața privată.

Retragerea lui Ugron însă e de însemnătate, căci ea aruncă o lumină vie asupra stărilor stricate dela noi.

Ugron o spune aceasta fără incunjur în scrisoarea sa, care e de cuprinsul următor:

Iubite amice!

A trecut deja o jumătate de an, de când am început a mă retrage de pe toate terenurile vieții politice, pentru-că cu o inteligență în parte covârșitoare coruptă și cu popor slab, lupta constituțională a neatrănării nu se poate duce la isbândă. Pășesc acum liniștit cu hotărîrea mea înaintea publicității, pentru-că evenimentele adevărate, că și după alegerea ta de deputat partidul are chip de a mai exista, și după retragerea mea are prilej de a se dizolva.

Să binevoești a vesti partidului *retragerea mea* și să talmăcești adâncă mea mulțumită pentru aderență.

Salutându-te am rămas

Budapesta, 5 Ian. 1898

al tău vechiu amic,
 Ugron Gábor,

Adecă Ugron constată, că inteligența, oamenii cu carte sunt corupți și poporul e slab. Este vorba firește de inteligența și poporul maghiar, căci acestia iau parte la viața publică, din ei se fac deregători, deputați în dietă etc. și poporul unguresc îi alege.

Aici apoi vine întrebarea, că cine a sădit corupția și slăbiciunea între Unguri? Cine altul, decât stăpânirile ungurești, ce au cărmuit țeara de 30 de ani încoace.

Și hotărîrea de retragere și vorbele lui Ugron cad greu în cumpănă, dacă luăm în socoteală trecutul lui Ugron.

Doizeci-și-cinci de ani s'a luptat el în opoziție, ca fruntaș și cap de partid, combătând cu mare putere ministerul Tisza și celelalte guverne, ce au urmat până la Bánffy. Din an în an lupta aceasta însă era mai grea, din an în an inteligența se făcea mai „coruptă și poporul mai slab”. Guvernele folosiau mijloacele cele mai mișelești, ca se poată susține la putere partidul. Culmea însă s'a ajuns sub stăpânirea lui Bánffy. Aceasta l-a îndemnat pe Ugron să se retragă și aceasta l-a făcut să pună pecetea corupției și slăbiciunii pe icoana mohorîtă a vieții publice maghiare.

Decadența aceasta ne-o descrie tot Ugron în o vorbire a sa ținută la Sătmar, ca candidat de deputat, zicând între altele:

„Când ved, că legea e călcată în picioare de către deregătorii, că deputații nu se rușinează a intra în dietă cu mandate murdare, când ved că clasa inteligentă întinzându-și

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Târnova.

Culese de Ioan Voina, croitor.

Frunză verde lemn uscat
 Râu mândră m'ai fermecat,
 Să umblu din sat în sat
 Pe tine ca să te cat.
 M'ai fermecat cu tămăie
 Ca să-mi fie drag de tine,
 M'ai fermecat cu bujor
 Să nu te uit până mor.

Bade nu te supăra

Că nu-i cum zici dumniata,
 Te-am fermecat cu vecine
 Să nu te zăuți de mine,

Ți-am făcut cu apă 'n vin
 La mine ca să mai vini,
 Nu te teme așa foarte
 Că nu ți-am făcut de moarte,
 Nici n'am făcut ca să piei
 Ci-am făcut ca să mă iei.

Din Bedeleu (lângă Trăscău).

Culese de Ioan Vesa, inv.

Mândră mândruleana mea
 Rea poamă e mumă-ta,
 Că umblă pe arături
 Și face fermecături,
 Să mă fermece pe mine
 Să te iau mândră pe tine,
 Eu mândră nu te-oiu lua
 Ori ce-a face mumă-ta,
 Că ești hîdă și urită
 Ca o buhă 'n fund de rîpă,

De n'ai fi 'mbăcată bine
 Ar rîde lumea de tine,
 Departe ești mândră tare
 De-aproape moimă 'n picioare.
 Ce ficior am mai fost eu
 De m'o bătut Dumnezeu.
 C'am luat o bidigoaie
 Par'că umblă tot prin ploaie,
 Întinată, nespălată
 Bat-o paștile s'o bată.

Am muiere minunată
 Că noaptea nu se prea 'mbată,
 Dimineța cum se scoală
 Nu se pieptenă, nici spală
 Ci-și face treabă pe-afară,
 Și-o ia cătră făgădău
 Par'c'o duce lucru rău.

mâna după milă, se face de vânzare, atunci cred, că se pregătește groapa constituționalismului maghiar... Și când ved, că bărbați opoziționali cum se vînd, cum votează pentru guvern, pe lângă susținerea principiilor lor, atunci zic, dați-mi o haină nu pentru aceea, ca să o întorc, ci ca să-mi acoper cu ea fața, să nu aud, să nu ved, cum sînt călcați în picioare luptătorii pentru libertate și neatîrnare prin *bani, tradare și putere*.

Ei, eată unde a ajuns starea lucrurilor sub oblăduirea guvernelor maghiare. Dacă noi am spune-o aceasta, ne-ar zice cei dela putere, că sîntem răi patrioți sau că nu spunem adevărul.

Ne pare bine însă, că le mărturisește și desvêște toate aceste un Maghiar și încă un Maghiar fruntaș. Și ne pare și mai bine, că noi, poporul românesc, stăm departe de astfel de daraveri și de vieața publică maghiară. Unde vor ajunge pe această cale Maghiarii, e treaba lor. Noi numai atîta zicem, că e vai și amar de un popor, la care începe a se sălășui corupția și slăbiciunea.

Domnitorul nostru și Regele României. Epoca din București scrie: M. Sa Regele a trimis Sămbătă, cu prilejul Anului-Nou, după căl. nou, o lungă telegramă de felicitare Împăratului Francisc Iosif.

La această telegramă Împăratul Austriei a răspuns în cuvinte călduroase reamintind „frumoasele zile” petrecute în România.

Mistificări ungurești. Sub titlul acesta *Leipziger Neues Nachrichten* scrie asupra presei maghiare și a Ungariei.

Organul german numește pe ziaristii maghiari „ziariști jidani”, „informatori bine plătiți”, „scribi ai guvernului” etc., ear' capitala Ungariei o timbrează de „cuibul păcatelor” (Lasterstadt).

Ungurii, sînt firește, supărați foc, pentru-că, vorba ceea, *adevărul supără*.

Vorbe înțelepte. Presidentul de până acum al *Bucovinei*, contele *Goës* a fost permutat și în locul lui a fost numit de president nou baronul *Bourgignon*.

Împărat și porcar.

— Poveste din bătrîni. —

Anzită și scrisă de *Mihail Rubnoviciu*, paroch gr.-or. în Bruznic.

A fost odată ca nici odată, în veacurile de demult un împărat, asupra căruia s'a sculat alt împărat cu oaste cumplită, și-l bătù, cât îi căută a-și scîpa capul cu fuga în țeară străină, împreună cu o fiică a sa, ce o avea.

Din toate averile cele multe nu-i rămase nimica decât un rînd de haine împărătești strălucite, pe cari le ținea acum ascunse. Ear' fiica lui nu putù să ese din primejdie decât numai cu niște haine slabe țărănești. Deci ajungînd împăratul dimpreună cu fiica lui la lipsa cea mai mare, și neștiind nici o *măiestrie* sau *meșteșug* cu care să se poată hrăni: să bîgă *purcar* la un sat aproape de orașul în care ședea împăratul țerei acesteia și așa împreună cu fiică-sa păștea porcii satului îmbrăcați amîndoi în haine proaste.

Acesta Joia trecută a primit conducerea afacerilor.

Cu acest prilej i-s'au prezentat toți diregătorii. La cuvintele de salutare ale conducătorului lor, cons. W. Pompe, noul president a răspuns printr'un cuvînt mai lung, în care a atins lucruri foarte înțelepte. Eată o parte din acest cuvînt:

„Datorințele noastre sînt limpede desemnate. La deslegarea afacerilor nouă încredințate trebuie să purcedem strict *după legile* înființate, conștientios și drept și totodată cu bunăvoință și cea mai mare nepărtinire, fără considerare la confesiune, naționalitate, rang și stare și *totdeauna trebuie să ținem înaintea ochilor, că nu poporațiunea este pentru deregători, ci deregătorii s'au făcut pentru popor și să tragem consecuențele și în prexă din acest adevăr.*

„Va fi deci datorința noastră deosebită de a pricepe și observa lipsele ce sînt și datorințele drepte ale poporațiunii și a da ajutorul întru înaintarea și realizarea acestora în cadrele cercului nostru de competență și în modul acesta să conlucrăm cu isbîndă la ridicarea țerei și promovarea intereselor poporațiunii în privința culturală și economică.

Aniversarea „unirei”. Cetim în „Epoca”: În ziua de 24 Ianuarie, aniversarea unirei principatelor române, în România de azi, se va ține o mare sărbare națională la Craiova.

La această sărbare vor asista toți membrii comitetului central al Ligii culturale.

D-nii *Delavrancea* și *Dim. Nenitescu* vor ține câte o vorbire *asupra chestiunii naționale*.

Congregația comitatului Arad. În 10 l. c. s'a ținut congreagația comitatului Arad. La rînd a venit alegerea mai multor deregători. La postul de primpretor din Halmagiu se nădăjduia să se poată alege un pretor român, care de 12 ani e în serviciul comitatului, dar' nu s'a putut.

Au fost în candidație și 2 Români, dintre cari nici unul n'a reușit.

A ajuns în discuție și adresa comitatului Zolyom pentru iubileul anului 1848. Din partea Românilor a luat cuvîntul dl V. Mangra, care a spus următoarele.

„Noi Români nu putem iubila cu Maghiarii anul 1848. Așezămintele acestui an sînt te-

melia constituționalismului de acum în Ungaria, care a substituit privilegiile castelor cu privilegiul unui singur popor, iobăgia singuraticilor cu iobăgia naționalităților.

„Sună plăcut cuvintele: libertate, egalitate și frățietate, dar' aceste bunuri ale omnirii în țeara noastră sînt luate și exploatate numai pentru Maghiari. Ca să nu aduc alt exemplu, chiar alegerile săvîrșite mai înainte ilustrează deplin adevărul acesta. Un deregător harnic și cu merite pe terenul administrativ nu poate înainta în deregătorie pentru-că e *Român!*

Proiectul despre maghiarisarea numelor de comune a fost trimis de nou, precum am amintit, dietei, care în ședința de Sămbătă a și primit toate schimbările făcute de casa magnaților. Acum, după-ce va trece de nou prin casa magnaților nu mai rămîne de cît sancționarea sau întărirea legii, prin Capul statului. Se zice însă, că va fi așternut sancționării chiar fără a-l mai trece de nou prin casa magnaților.

Din Austria.

Din Austria ne vin, după răscoala sângeroasă din Praga și mișcările din alte părți, trei știri de însemnătate.

Reînceperea pertractărilor.

Prim-ministrul Gaustch și-a refăcut pertractările de pace cu diferitele partide. În cercurile parlamentare se vorbește, că scopul consfăturilor e deocamdată numai informativ, adecă guvernul vrea să afle păreriile diferiților fruntași politici.

Anume se zice că guvernul e hotărît, ca nu peste mult să schimbe sau să edee *nou ordinațiuni de limbă*.

Statarul din Praga — șters.

O știre din Praga vestește, că în 11 Ian. n. c. *statarul a fost șters*. Ștergerea a provocat adîncă mulțumire în toate straturile poporației cehă.

Deschiderea dietei boeme.

După încetarea statarului s'a deschis la Praga dieta boemă.

Ulițele, cari duc la reședința dietei, erau ținute de poliști.

Împăratul din orașul acela avea un singur fiu, care era să fie următor după tatăl seu în scaunul împărătesc, pentru aceea nu se poate spune cât de iubit era de tatăl seu și de maică-sa. Odată îi veni voe fiului de împărat ca să ese cu prietenii sei în preumblare cătră satul unde nenorocitul împărat era porcar. Din întemplantare tocmai atunci fiica lui păștea porcii pe lângă drum, pe unde trecea fiul regelui și uitîndu-și de soartea în care se afla, făcù fiului de împărat închinăciune, cum fusese învățată a se închina la curtea împărătească a tatălui seu. Fiul de împărat vîzînd, că fata este o porcăriță îmbrăcată în vestminte proaste, ca vai de ea, ear' de altă parte luînd în seamă închinăciunea cea iscusită, se umplù de mirare, că ce va să fie lucrul acesta?

În altă zi înadins se duse la locul acela, ca mai cu amăruntal se vadă pe fiica porcarului și să vorbească cu dînsa. Atunci de nou îi cuprinse o mirare mai mare, când vîzù cu ochii bunăcuviință a chipului fetei acesteia, și ascultă înțelepciunea cuvintelor ei, din care

atîta se aprinse de dragoste cătră ea, încât întorcîndu-se acasă zise cătră maică-sa:

— Mamă dragă, fă bine și vorbește cu tatăl meu ca să mă sloboadă să iau de soție pe fiica porcarului. Împărăteasa înmărmurind la auzul acestor cuvinte îi zise:

— Pentru Dumnezeu ce grăești? Că de voi cuteza eu a cere un lucru ca acesta și pe mine și pe tine îndată ne pune tatăl tîu la prinsoare.

Dar' ficiorul nu încetă cu rugarea până-ce în urmă ajunse vorba și la tatăl seu, care cât ce auzi dorința fiului seu, de loc îi și bîgă în temniță.

Acum ședea fiul împăratului în prinsoare, la umbră și la răcoare, dar' boierilor, pe cari îi trimise tatăl seu ca să-l abată dela planul seu, le spuse, că de nu-l va lăsa tatăl seu să ia de soție pe fiica porcarului, în veci nu se va însura, nici nu-i trebuie mai mult averile împăratului și nici scaunul cel împărătesc.

Neavînd împăratul ce să facă și avînd singur numai pe acest fiu de moștean al

În preajma actului la deschiderea dietei, cluburile politice, ceh și german, au ținut ședințe.

Clubul ceh a hotărât să adreseze poporului ceh un apel în interesul păcii și liniștii țerei.

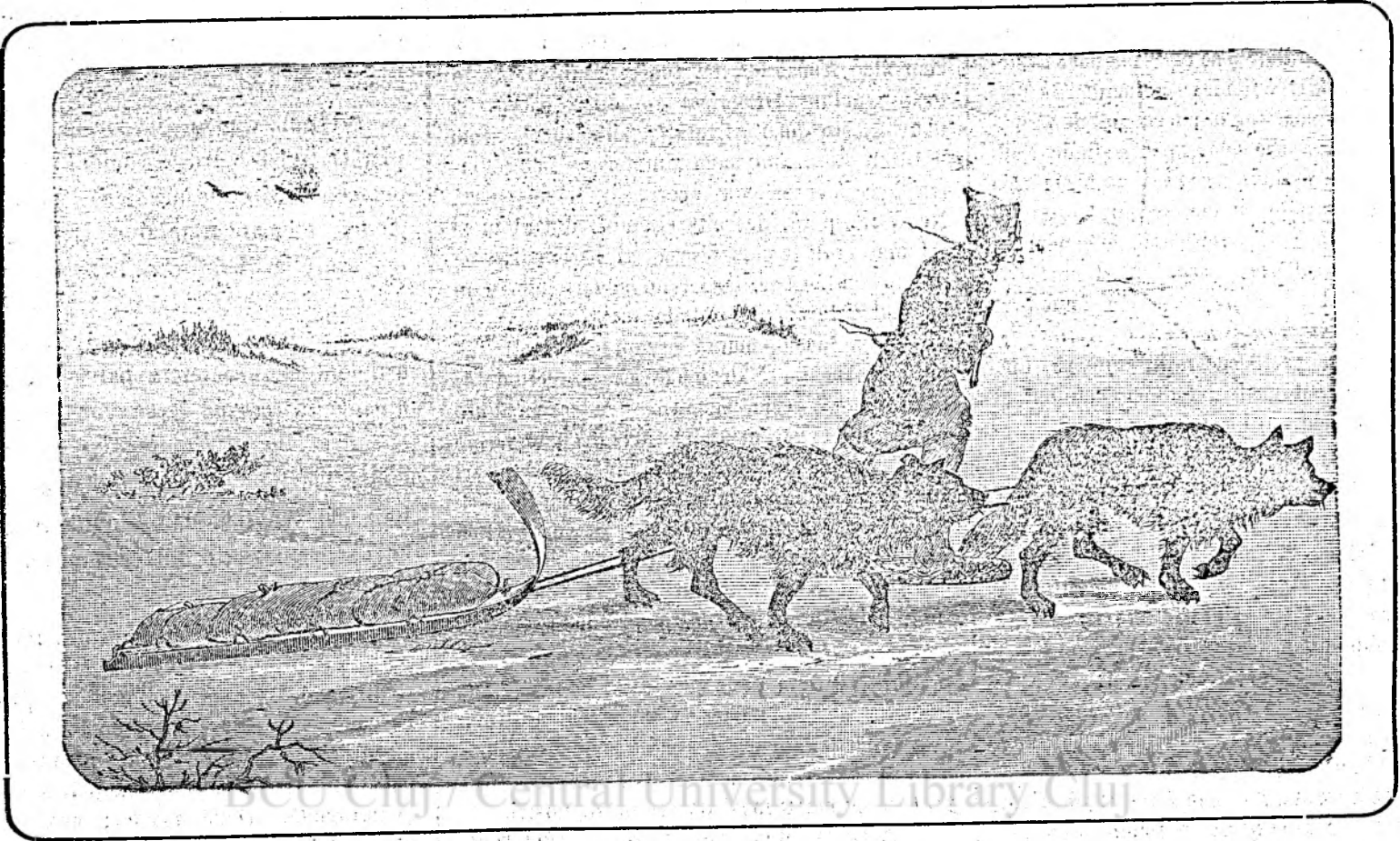
În vorbirea sa de deschidere, mareșalul țerei a spus, că cel mai vrednic chip al inaugurării sesiunii e accentuarea credinței și iubirii față de Monarch. Deputații s'au

Din ținuturile ghețoase.

— Vezi ilustrația. —

Este știut, că pe pământ căldura și răceala nu sînt împărțite doepotrivă. La ecuator (adecă cum am zice pe la mijlocul sau brăul pământului) este căldura cea mai mare, de aici spre mează-zi și mează-noapte este clima tot mai moderată și mai aspră, ear' în jurul polilor este frigul cel mai mare. Pe aici se extind ținuturile ghețoase.

peste iarnă; vara ea se mijlocește cu luntrile pe riuri și lacuri; în cele opt luni de iarnă serviciul postal se face mai cu siguranță și cu mai puțină trudă, anume *cu sâni trase de câni, conduși de curieri*. Posta engleză din Canada trimite peste iarnă scrisori, ziare, tipărituri, și pachete, în depărtare mare. După-ce înghiață riurile și lacurile posta se așează pe fâlci de sâni; unele se mină și pe ghiață cu ajutorul pânzelor și al lopeților, altele însă sînt trase de câni. Acești câni sînt de un soi american de jumătate sălbatici, au părul mare și seamănă a

ridicat și cu întreite strigăte de „S'ava!” și „Hoch!” au răspuns.

Peesidentul curiei marilor proprietari Bonpudy propune alegerea unei comisii de 24, care să înainteze proiecte privitor la rezolvarea chestiunilor de limbă cu conlucrarea ambelor popoare.

Deputatul german Schlesinger propune ștergerea ordinațiunilor de limbă.

Aici vieța este mai grea, locuitorii sînt mai rari. Chiar și comunicația sau atingerea între ținuturi e grea, nefiind drumuri regulate. Ilustrația noastră ne înfășează o scenă din ținuturile ghețoase, o *postă din ținuturile de mează-noapte ale Americii*. La marginea despre apus și mează-noapte a țerei Canada încetează ori-ce drum de comunicație. Comunicația de postă cu oamenii de pe aici se face prin curieri (trimiși anume), cari duc posta dela o stație la alta. Peste vară comunicațiunea între singuraticile stațiuni e mai grea și mai ostenicioasă, decât

lupi. Sâniile și numărul cânilor se schimbă după ținuturi, sînt mai mari și mai mici, mai mulți și mai puțini. Săculețele cu bani și cu scrisori sînt făcute din piele tare. Conducătorii sâniilor sînt de cele mai multe-ori Indiani; ei se îmbracă bine cu cojoace și cu glugi de piele, se încălță cu cisme cupsuite cu blană și merg într'una în depărtare de câte 5 mile într'o stațiune. Conducătorii postei și câni se schimbă la fiecare stațiune, întocmai ca și vizitii și caii de pe la postele noastre, unde nu sînt încă cai ferate.

Împărăției sale, se îmblânzi și chemă pe fiica porcarului în curte, ca să vadă, pe cine dorește fiul seu cu atîta sîrguință? Venind fiica porcarului înaintea lui, mult se miră și împăratul și împărăteasa de înțelepciunea fiicei porcarului, căci nimica nu-i lipsia ca ea să nu poată fi vrednică de a fi norăde împărat, fără numai starea cea de jos a porcării sale. Deci se hotărî împăratul să dea voe fiului seu să pețască pe fiica porcarului,

Fiul împăratului ca fulgerul să duse la coliba porcarului și fi ceru fata de soție. Porcarul nici una nici alta, ci îndată întrebă pe fiul de împărat zicînd:

— Ce măiestrie știi?

Ținărul răspunse, că nu știe nici o măiestrie.

Auzind porcarul acestea fi zise, că dacă nu a învățat nici o măiestrie nu-i dă fata de soție.

Fiul de împărat grăi:

— Eu sînt ficior de împărat și moștean tatălui meu în împărăție și nu am lipsă nici

de un meșteșug, căci am cu ce trăi de ajuns și fără măiestrie.

Porcarul de nou îi zise ca și întăiu, că de nu învață o măiestrie nu poate să-i dea fata de soție.

Așa se întoarse fiul împăratului acasă la tatăl seu cu buzele umflate. Auzind împăratul cum a umblat fiul seu cu porcarul, măcar că să mira foarte de răspunsul porcarului, totuși zise cătră fecior:

— Vezi, că și porcarul te pricepe că ești un nebun și pentru aceea nu voește să-și dea fiica după tine.

Dar' ficiorul nu se lăsă cu atîta, ci își puse în minte ca să învețe ceva meșteșug și întru acesta chip și cuget fiind se duse prin țîrg. Aici văzu pe un om vînzînd coșnițe și socotind, că la coșnițe ar pute și el să învețe ușor, întrebă pe coșnițar, că în cîta vreme ar pute să învețe a face coșnițe?

Coșnițarul îi răspunse că într'o săptămână poate învăța acest meșteșug. Atunci fiul împăratului ca să poată căpăta de soție pe fiica

porcarului, se băgă ucenic sau învățacel la coșnițar.

Învățînd bine fiul de împărat măiestria aceasta, ear' s'a dus la coliba porcarului spre a-i peți fiica. Porcarul de nou îl întrebă:

— Ce măiestrie știi? Ficiorul răspunse că e coșnițar.

Porcarul ear' îl întrebă: Cîte coșnițe poți face într'o săptămână? Ficiorul răspunse: Într'o săptămână pot face șese coșnițe.

Porcarul îl întrebă cu cît se vinde o coșniță? Ficiorul îi răspunde că cu 1 fl.

Atunci zise porcarul:

— Cu 6 florini poți să-ți faci casa într'o săptămână, așadar' îți voi da pe fiica mea de nevastă.

Cu acestea se făcu încredințarea și împăratul poruncii să se facă la fiica porcarului haine strălucite și vrednice de a-i fi noră apoi se hotărî ziua de nuntă și de ospăț, la care fură chemați toți boierii cei mai aleși ai împărăției sale, și cari veniră cu fiecele lor.

Cuvinte arhieresti.

— Pastoral de Crăciun —

Prea Sfinții Episcopi ai noștri, Nicolau Popea dela Caransebeș și Ioan Meșian dela Arad au dat la Crăciun, ca de obicei la zile mari de sărbători, fiecare câte-o pastorală, în care se spun cuvinte frumoase, mângâietoare și de învățatură clerului și poporului din eparchii.

Dăm aci cuprinsul și unele părți din aceste pastorale:

Pastorală episcopului Popea.

Pastorală S. Sale episcopului Popea are trei părți. În cea dintâi se descrie epoca nașterii Mântuitorului: o lumină strălucitoare ce se revarsă din cer asupra întunecului de pe pământ, rodind, ca o rază caldă, pacea și adevărul.

În partea a doua se arată umbrele cari mai sânt și azi față cu lumina împărăției lui Dumnezeu. Două din trei părți ale omenimei gem încă în întunec, necunoscând pe Christos: păgânii. Dar' cât de mare este și numărul acelor, cari numai cu numele sânt creștini.

În a treia parte se arată cum se fim, pentru-ca să putem fi „vrednici cetățeni ai împărăției dumnezeiești a lui Christos“.

Eată partea aceasta, care cuprinde învățături și sfaturi părintești, în întregul ei:

Să ne silim deci, iubit cler și popor, ca să fim vrednici cetățeni ai împărăției dumnezeiești a lui Christos. Și astfel vom fi, dacă ne vom lua de pildă faptele cele sfinte ale Mântuitorului nostru Isus Christos și vom urma învățăturile lui cele veșnice dumnezeiești. Și anume, dacă vom părăsi ura, pisma, dușmăniile și toate patimile cele urficioase, care duc pe om la pieire și nefericesc familii, popoare și societatea întregă, și vom introduce în locul lor dragostea frățească și pacea în inimile noastre.

Atunci, iubiților, dar' numai atunci vom fi fii luminei cerești, care luminează mințile și încălzește inimile credincioșilor pentru tot, ce e bun, plăcut și folositor. Numai atunci vom fi vrednici de înalta noastră chemare omenească, vrednici de numele cel mai ales dintre toate făpturile lui Dumnezeu, de numele de om, zidit după chipul și asemănarea lui Dumnezeu!

Dar' numai astfel urmând, iubiților, ne vom pute ușura și înpuțina totodată necazurile și greutățile, ce zilnic ne împresoară în lumea aceasta.

Știți voi, cât de grele sânt timpurile, cât de critice împrejurările, în cari trăim. Greutățile din toate părțile cumplit ne apasă, și

Atunci se gândi împăratul, că dacă s'a întâmplat lucrul așa, să cheme la veselie și pe cuscrul său, pe porcarul; acesta făgădui că va veni și el ceva mai târziu, coala după prânz.

Adunându-se oaspeții la curte, fiecele boierilor celor mari, muștrau pe fiul împăratului cum de a luat o fiică de porcar; oare nu putea mai bine să ia una dintre ele, care sânt de sânge strălucit. După prânz se apucară de joc, cum e treaba la nunți și începu a juca și mireasa sau fiica porcarului. Dar' pe cum avea ea o creștere mai iscusită decât toate fiecele boierilor, așa nu putea să ajungă la joc nici una din ele cu mireasa. Ba fiica porcarului începu a vorbi cu oaspeții în mai multe limbi, ear' purtarea ei era mai pe sus decât boierească.

Deodată numai se face de știre împăratului că vine un împărat străin, ear' împăratul se spăimântă, întrebându-se ce va să fie aceasta? Când eată porcarul îmbrăcat în hainele sale cele împărătești, ce le ținea ascunse și cu diadema pe cap, intră la oaspeți,

ajutor nu avem decât pe unul Dumnezeu în Ceruri și pe noi aici pe pământ, cum a fost totdeauna. Dușmani avem legioane, chiar și aceia, cari ar trebui să ne fie binevoitori. Dar' de toate acestea ne va mântui Domnul, cum ne-a mântuit și până acum în decursul veacurilor trecute. Biserica ne va fi și de aci încolo adăpostul cel sigur; împrejurul ei deci să ne adunăm cu toții, ca fii credincioși ai ei, și să nu ne temem de nimeni, dacă vom pune la inimă și vom urma cu stăruință învățăturile sfinte ale Mântuitorului nostru Isus Christos.

Dragoste, iubiților, mai pe sus de toate să avem între noi, focul ei să nu se stingă nici-odată în inimile noastre, căci dragostea, cum zice Apostolul, nu voește răul, ci binele deaproapelui. Dragostea produce pacea, și unde aceste două virtuți își află locul, acolo pururea va domni buna înțelegere în credincioși și pururea vor spori cu îmbelșugare. Ne vom pute desvolta și întări din zi în zi tot mai mult în cele bisericesti naționale, vom promova industria, comerțul și agricultura în neazul tuturor răvoitorilor noștri.

Mai încolo, muncă dreaptă să aveți, iubiților, bărbăția să nu vă părăsească nici-odată, păstrându-vă cele agonisite cu scumpătate pentru fiii și strănepoții voștri, ferindu-vă pe lângă aceea de patimile cele otrăvicioase, cari aduc nefericire în familie, — și atunci să știți, că Dumnezeu nu ne va lăsa, și voi veți fi vrednici cetățeni ai împărăției dumnezeiești a lui Christos și adevărați fii credincioși ai sfintei Maicei noastre biserici ortodoxe române.

În sfârșit, iubiților, ferțiți-vă de lupii cei răpitori, cari în piele de oaie se furișează printre voi, și cu fel de momeli caută a vă otrăvi, a vă aduce la rătăcire și a vă abate dela credința noastră cea strămoșească, în care s'au născut, au trăit și au murit moși de strămoșii noștri.

Acestea, iubit cler și popor, sânt învățăturile și sfaturile binevoitoare, ce Arhieroul vostru vi-le trimite, vouă și familiilor voastre, acum de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

Pe lângă care poftindu-vă viață, sănătate și spor în căsniciile și economiile voastre, rămân cu binecuvântarea mea arhierescă,

Al Vostru tuturor

Caransebeș, în 20 Decembrie 1897.

de tot binevoitor:

Nicolae Popea m. p.,
Episcop.

și făcând cuvințioasele închinăciuni, zice către împăratul:

— Eată, după chemarea înălțimei Tale, și după făgăduiala mea mă afla și eu aicia pârtaș veseliei voastre.

Împăratul mirându-se de aceste vorbe zice:

— Mă rog de iertare, că eu nu știu a fi avut norocire a te chema pe înălțimea ta, ba nici nu știu de cine am cinste.

Atunci mireasa apropiindu-se sărută mâna împăratului necunoscut, și el încă sărută pe mireasa zicând:

— Mulțumită lui Dumnezeu, iubita mea fiică, că spre ce te-am crescut în zilele mele cele bune, eată în timpul meu cel nefericit, ți-a dăruit Dumnezeu binecuvântarea sa.

Cu toții ca-și-când ar visa auziau cuvintele acestea, ear' oaspele întorcându-se către împăratul zise:

— Ei sânt porcarul, tatăl miresei, și să știți, că eu sânt împăratul din cutare țeară,

„Frăția“ din București.

Cetitorii noștri știu, că în București este o însoțire, cu numele *Frăția*, întemeiată de ardeleni din comuna *Cața* (lângă *Cohalm*) și alți sprijinitori din București. Scopul acestei harnice însoțiri este a ajutama pe Românii din *Cața* în năsuințele lor naționale și culturale-economice. Ea adună spre acest scop fonduri, din taxele membrilor și din alte isvoare. Până acum ea are un fond mărișor, din venitele căruia se ajută „frății rămași acasă“ în *Cața*.

Unul dintre isvoarele, prin care „Frăția“ își mărește fondul său, sânt și petrecerile, ce le aranjază comitetul ei. Acum tocmai primim o știre despre o petrecere a „Frăției“. Este un *bal*, ce-l dă ea și care are însemnătatea deosebită din pricina că va avea un fel de timbru ardelenesc. Astfel la *bal* va cânta și o *musică ardelenă* și se vor juca și *jocurile ardelenene și bănățene*.

Dorind isbândă pe toate terenele harnice însoțiri, dăm invitarea la *balul*, ce se aranjază în 3/15 Ianuarie.

Eată-o:

Reuniunea „Frăția“ a Românilor din comuna *Cața* din Transilvania așezați în București, va da în ziua de Sâmbătă, 3/15 Ianuarie 1898, în sala „Dacia“, un mare *bal* pentru sporirea fondului Reuniunii menit a ajuta pe frății noștri transilvăneni în privința culturală și națională. Două muzici: una militară și alta ardelenescă, ambele compuse din cei mai buni artiști, vor distra pe on. vizitatori cu cele mai plăcute arii de dans și jocurile ardelenene și bănățene se vor juca până la orele 6 dimineața. Costumurile naționale sânt de dorit. Prețurile: Loja rang. I.: 8 lei; loja rang. II.: 5 lei; bilet pentru o familie (1 cavaler și 2 dame) 2 lei; bilet pentru o persoană 1 leu. Garderoba obligatoare 50 bani pentru o persoană. Bilete se găsesc de acum de vânzare la toți membrii comitetului și în seara *balului* la casă. Începutul la 8^{1/2} ore seara precis.

care fusei bătut de alt împărat și alungat din țeara mea, și numai cu aceste haine am scăpat și le-am ținut tot ascunse, și neștiind nici o măiestrie, cu care să mă pot hrăni, păscui porcii satului împreună cu fiica mea, ca să nu pier de foame. Aceasta este pricina pentru care nu am vrut să-mi dau pe fiica mea după fiiciorul înălțimei tale, până-ce nu a învățat ceva meșteșug.

Nu se poate spune, ce îndestulare simțiră împăratul și împărăteasa și câtă bucurie se revărsă în inimile tuturor boierilor descoperindu-se, că fiiciorul împăratului nu cu fiica porcarului, ci cu o fată de împărat s'a cununat. Atunci înțelepții avură prilej dintru această faptă, a se gândi asupra întâmplărilor muritorilor, măcar în ce treaptă înaltă și fericită să fie acestia, și văzură cât e de bine a ști și ceva *măiestrie* și a avea *creștere bună*.

Se zice, că de atunci toți împărații și craii sânt siliți a învăța câte o măiestrie.

Despre comune.

Primăria comunală.

Representanța comunală, cum am văzut, nu se poate ocupa în toată vremea cu trebile ocârmuirii comunale. Se întrunește numai arare-ori, când aduce hotărâri. E de lipsă dar' o stăpânire, care se se îngrijească întotdeauna de trebile comunei. Această stăpânire e *primăria*. Primăria duce la îndeplinire hotărârile, ce le aduce reprezentanța în adunările sale. Dar' comuna nu se ocârmuește numai după hotărârile reprezentanței. Sînt stăpâniri și mai înalte, care dau porunci. Primăria duce la îndeplinire și poruncile acestor stăpâniri administrative. Pe lângă aceea împlinește toate acele trebi, cari le impun comunei legile și ordonanțele stăpânilor mai înalte, dacă acelea nu sînt lăsate adunării generale a reprezentanței sau cercului de lucrare a singuraticelor organe.

Primăria comunală e întocmită în fiecare din cele 3 feluri de comune într'altă formă. Anume primăria stă:

a) în comune mici: din *primar* (jude), care e capul primăriei; *subprimar* (subjude), locșitorului; cel puțin din 2 *consilieri* (senatori, jurați); *notarul cercual*; *tutorul public* sau *cercual*; *medicul cercual*. Unde cer împrejurările slujba de subprimar și al doilea consilier se pot șterge cu învoirea comitatului;

b) în comunele mari: din *primar*; *subprimar*; cel puțin 4 *consilieri*; *cassar* (colector); *notarul comunal* sau *notarii comunali ordinari*; *tutorul public*; *medicul comunal* sau *cercual*; *veterinarul comunal* (medic de vite) sau *cercual*;

c) în orașe cu consiliu regulat: *primarul*; *căpitanul poliției*; *consilierii*; *prim-notarul* și *notarii* cu plată regulată; *prim-fiscalul* și *fiscalii* cu plată regulată; *asesorii orfanali*; *cassarul*, *comptabilul*, *controlorul*, *tutorul public*, *archivarul*, *medicul*, *inginerul*, *forestierul comunal*, *veterinarul* și alți slujbași sistemisați de comună amăsurați cerințelor locale.

În orașele cu consiliu *primarul* și *căpitanul poliției* formează fiecare stăpânire de sine. *Consiliul* stă din: *primar* ca președinte, *căpitanul de poliție*, *consilierii*, *prim-notarul*, *prim-fiscalul* și *medicul*, ca membri. *Sedria orfanală* stă din *primar* ca președinte, din *asesorii orfanali*, din *notar* și *personalul ajutător* și de manipulație. Vedem dar' că din primărie se formează 4 stăpâniri, cari fiecare lucră de sine treburile care le sînt date.

Pentru hotărârea trebilor acestor stăpâniri orașul cu consiliu alcătuește statut. Tot asemenea și celelalte comune, pe baza unui statut făcut de comitat, statoresc trebile deregătorilor d. e. cari trebi le poate isprăvi *primarul* singur, cari trebi se le aștearnă spre hotărâre la adunarea reprezentanței, cine se subscrie contractele comunei și alte trebi, despre cari nu sespune nimic în legea comunală.

Vieța și faptele

lui

Stefan Vodă

cel mare și bun, domnul Moldovei

1457—1504

de *George Cătand*, învățător.

(Urmare.)

Mai mult de jumătate din oastea ce o avuse la plecare pierise în Moldova. Albert ajungînd la Cracovia în țeara sa se dete la ospete, petreceri, danțuri, ca-și-când cine știe ce isbîndă mare câștigase. El își petrecea voios, dar' în țeară era mare jale și plîngere. Multe mame își plîngeau fiii lor, cari nu mai erau. Deatunci a rămas vorba în poporul polon, că »pe timpul regelui Albert au pierit șleahta (nobililor)«. ¹⁾ Cronicarul Ureche ne descrie astfel această luptă fatală pentru Poloni: »Multă oaste leșească au pierit, unii de oșteni, alții de țărani ce le cuprinsese calea ca o mreajă, și alții de copacii înținați. Așa perzînd puștile și lăsînd steagurile, care toate le-auadunat Stefan Vodă, ear' Leșii fugiră cum în cotro au putut. Așa s'au risipit prin pădure unde puștii au scăpat afară. Și singur craiul cu puștii ce rămăsese strîngîndu-se s'au adunat într'un ocol la sat la Cosmin, și de acolo bulucindu-se au eșit la Cernăuți. Ear' oastea lui Stefan Vodă cu dînșii deasemenea mergea bătîndu-se și tăindu-se, cât nici cei puștii Leși ce eșise din codru, nu ar fi scăpat de nu s'ar fi amestecat ai nostri în carerele crăiești și boierești de le-au îndelungat vremea de au fugit«, ear' mai departe zice: »Mazurii întorcîndu-se se dee răsboiu, ca se aperse pe rege și pe cei scăpați, dat-au asupra lui Boldur vornicul de care s'a pomenit mai sus, că era trimis cu oaste împotriva oastei leșești ce venia ajutor lui Craiu și mare pierire au făcut într'înșii la Șipinți, cât de puștii au scăpat în oastea ce era strînsă lângă craiu. Și așa craiul cu multă nevoie străcurîndu-se a trecut la Sniatin și de acolo o slobozit oastea pe acasă câtă rămăsese, ear' el s'a dus la Liov«. ²⁾ În această luptă căzură mulți dintre Poloni, și earăși foarte mulți căzură robi. Moldovenii pe unii îi omorîu, pe alții îi legau de pîr câte doi și-i spînzurau, ear' pe alții i-au înjugat ca pe boi la jug și i-au pus de au arat și sîmînat cu ghinde o câmpie întinsă, din care cu timpul crescî o pădure mare numită »Dumbrava roșie«, fiind stropită cu sînge Polon. ³⁾ (Va urma.)

¹⁾ Ureche în Letopisețe.

²⁾ Ureche în Letopisețe, I. p. 138 și 139.

³⁾ Așa ne spune Cantemir în istoria imperiului otoman tradusă de Hodoș. București, 1876 I. p. 62 nota.

PARTEA ECONOMICĂ.

Păstrarea (crușarea) trebuie învățată.

Mulți cred, că păstrarea trebuie deprinsă numai din partea săracilor, cei bogați neavînd lipsă a păstra. Această părere este greșită din temelie, pentru-că avînd mai multe dorințe și trebuințe în vieță, cei avuți pot mai ușor risipi în scurt timp averi cât de mari, nefînd de dați la păstrare. Exemple (pilde) avem nenumărate în ori-ce comună.

Bogați ca și săraci pot păstra în fiecare an sume mai mari sau mai mici, fără a-și restrînge cât mai puțin modul de traiu și această măiestrie, putem zice, este una din cele mai folositoare și nu prea grea de a 'și-o pute însuși ori-ce om în toată mintea.

Păstrarea este nu numai o virtute, care ne dedă să ne îndestulim cu puțin, ci și o artă (măiestrie mai aleasă). Ea nu poate fi fără bună împărțire, rînd bun, punctuositate (acurateță) și înainte de toate fără hărnicie.

A putut vedea ori-și-cine încercări de a păstra, pornite cu voință tare, dar' ele n'au ajuns la nimic, pentru-că au lipsit virtuțile, cari erau neapărat trebuincioase spre acest sfîrșit.

Multe familii de lucrători, cari își câștigă cu cele mai crunte sudori pânea amară de toate zilele, în lipsa virtuților ce se recer la economisare, mare parte a câștigului lor o risipesc fără de nici un folos și de aceea nu pot da înainte, ear' în timpul lipsei ajung la neagra sărăcie. Sînt oameni cu venite modeste (mici); ei însă, prin o bună economisare nu numai că umblă bine îmbrăcați și nutriți, ci adună și avere. Ear' aceasta au de a o mulțumî împrejurării, că știu lega crucerul (banul) pe zece locuri.

Cine are ochii deschiși pentru crucer, poate afla ușor sute de prilejuri pentru a-l mîntui. Căci s. p. aici grijește ca o mîna de fîn să nu ajungă în gunoiu; dincolo va băga de seamă, ca lumina să nu ardă fără de nici o treabă. Cu grije va fi mai departe, ca să nu se peardă prin nepăsare un cuiu sau un șirof dela roată, un dinte dela grapă sau o parte dela plug ș. a.

Cât de mult se poate crușă numai prin ținerea în bună rînduială a lucrurilor! Plugarul, care — după-ce a sfîrșit cu lucrul — își ține carul și plugul cu bună îngrijire în șopru, le va avî timp mai îndelungat, ca acela, care le va lăsa să steie pe pămînt în vînt și în ploaie. Căci cu chipul acesta nu va avî tristul prilej de a vedea stricată sau perdată acum una, acum altă parte a plugului și carului seu. Hamurile, cari se păstrează afară din grajd și se ung din când în când, vor ține mai mult, decât acele, cari vor fi de-apurarea în aburii și umezeala din

grajd. Mai departe prin repararea la timp a unor mici stricăciuni se va face, ca obiectele se țină mai îndelungat.

Scăpată din vedere o verigă slăbită a lanțului, ea poate avea de urmare pierderea lanțului întreg. Adesea vedem că se frânge roata din pricină că nu 'i-s'a bătut la timp o pană (ic) sau pentru-că raful nu a fost destul de bine strâns.

Punerea la timp a două-trei țigle în locul celor stricate împiedică stricarea căpriorilor (caferilor) și înnoirea vâpsirei deasemenea la timp a unui obiect prelungește pentru zeci de ani trăinicia aceluia. Și ceea-ce s'a zis despre treburile bărbatului se poate zice și despre ale femeiei. Căci la câte obiecte, cari stau sub nemijlocita ei îngrijire, trebuie să se extindă această păstrare!

Precum s'a zis, unui ochiu cercetător 'i-se îmbie în fiecare zi o mulțime de prilejuri, unde se poate cruța câte un crucer. Această cercetare, firește, costă ceva osteneală, dar' ea nici la o întâmplare nu se poate asemăna cu binele ce-l aduce. Ea împovărează în locul întâiu pe capul căsei și pe familia sa, ei înșiși având se facă mici îndreptări ici-colea, fiindcă servitorii nu prea au simț spre așa ceva, dar', îndatinați pe încetul și cu treabă bună, ei vin și trebuie se vină la brează și aceasta are să fie și pentru ei de un mare folos, că se vor obișnui a fi oare-când și pe seama lor stăruitori și prevăzători, însușiri dela cari atîrnă în locul întâiu înaintarea unei economii.

(Va urma).

Prăsirea galițelor.

(Urmare).

Tot din asemenea cauze se naște și ciupirea sângeroasă a găinilor între ele pe creastă. Avem să îngrijim, ca scăderea asta să se delătoreze, ca și ciupirea de pene.

Mâncarea ouălor încă este un învăț rău; la asta se dedau găinile din lipsă de nutreț, de carne și de verdeață, precum și din plictisire în locuri restrînse și în urmă prin ouăle stricate sau fără de coaje, cât și prin coaja de ouă aruncate lor.

Învățul acesta rău se poate de multe ori delătura, dacă le dăm ouă ferbinți, ferte, sau de acele cari sunt umplute cu mustar aspru și piper, sau dacă le tăiem ciocurile. Un alt modru mai cu isbândă avem: dacă încuim găina care mănâncă ouăle într'o colivie deosebită, dându-i în starea aceasta izolată ca nutreț în măsură de lipsă verdețuri, var, carne și apă, ear' ouăle le luăm numai decât. Peste zi n'avem să-i dăm găinei de mâncare, ci să punem în colivie niște ouă de porcelan, care nu le poate mânca. Seara capătă găina de mâncare, ceea-ce avem să continuăm tot așa vre-o câteva zile, până-când nu se va mai atinge nici

de oul artificial, nici de cel natural. Dacă nici modalitatea aceasta nu va fi cu isbândă, nu ne rămâne alta, decât să o ucidem.

Unele găini au datina rea, încât clocesc târziu sau prea de multe-ori. Găini de aceste sunt mai bine, de a se deosebi cu totul dela celelalte galițe, sau a se încuia cu un cocoș într'o colivie separată, când apoi avem să-i dăm nutreț neirităcios cum sunt verdețurile, nutreț moale ș. a.

De multe-ori putem observa, că galițele își caută cuartir de noapte pe ieslele grajdului de vite, pe arbori, pomi, carē, scare și alte recușite, în șoproane, pe coperișe și garduri; — aceste sunt de multe-ori expuse la animale răpitoare, — se pot răci și au de a suferi în urma asta; ouă foarte puțin sau depune ouăle în locuri necunoscute, unde acele se strică, sau se răpesc de animale ori de oameni.

Cauza acestora este, că cotețele sunt rău făcute. Cotețul în cele mai multe cazuri este făcut din lațuri sau scânduri în oare-care colț al grajdului de vite, al pridvorului, sub scară sau trepte, sau într'un șopron. Într'un asemenea coteț sau mai bine zis colivie nu este lumină și aer destul, ba de regulă nici curățenie.

Galițele se umplu de multe-ori de scari, pureci, stelnite și alte insecte, în urma cărora nu-'și capătă odihna recerută de noapte, nu le merge bine, pe lângă nutriră mai bună au o căutătură sburlită și miseră, nu mai ouă, nu clocește, nu sporește în carne, untură și pene, ba roade penele, care apoi prin asta devin nefolositoare. La găinile, care se țin în grajduri strimte, necurate, umede, se ivesc scarii rîiei.

Scarii rîiei cauzează pe picioarele galițelor niște bube micuțe scortoase de piele, care rău îl numim de comun picioare rîioase.

În cotețe necurate și înădușite se ivesc și plante parazitice sau bureți. Creasta albă a găinilor și locurile goale pe cap și pe grumazi au originea lor dela bureți, care pătrund la rădăcina și în cotorul penelor nimicindu-le, încât cad penele. Boala aceasta încă este lipicioasă.

(Va urma).

Iuliu Bardosy.

Pentru neguțători.

— Cărți comerciale bune. —

Vonim a atrage luarea aminte a clasei noastre negustorești și a tuturor acolora, cari sprijinesc și se interesează de mișcarea comercială română, că în vremea din urmă au eșit în tipar mai multe cărți, cari dau povețe bune și folositoare comercianților nostri și le arată cum trebuie să poarte și să ție în bună regulă afacerile neguțorești, socotelile, corespondența (scrisorile) cu alți neguțători și cu mușterii etc.

Una dintre cărțile aceste, eșită în anul trecut, este scrisă de dl I. C. Panfu, un harnic profesor dela școalele comerciale române din Brașov, cu titlul: *Curs complet de corespondența comercială, pentru școalele de comerț și pentru particulari.* (Brașov, 1897).

Precum se vede din titlu, cartea arată negustorilor și le dă instrucție, cum și în ce fel au să scrie scrisorile comerciale, în toate formele lor și are o mulțime de scrisori, ca modele. Este deci foarte prețioasă pentru comercianți și din această pricină le-o recomandăm spre folosire, ca o carte bună.

Cartea are 268 pag în 8-av mare, costă 1 fl. 60 cr. (4 lei) și se poate cumpăra și la librăria noastră („Tipografia“ în Sibiu).

Despre cartea aceasta și despre altele vom mai scrie în nr-ii viitori.

„Bihoreana“.

Cea mai de lipsă bancă românească, „Bihoreana“, care are menirea să deștepte un corn de țeară românesc la acțiune economică-națională, — se pare că a nimerit grele timpuri. Crisa generală economică, se simte pretutindeni, și cu toate acestea „Bihoreana“ trebuie pusă în lucrare.

Apelăm deci de nou la acei aleși ai poporului nostru, pe care D-zeu 'i-a învrednicit și de averi, ca să dea tot concursul lor la înființarea acestui institut, dela care, cu tot dreptul, se așteaptă așa de mult. Atât „prospectul“ ce publicăm mai în jos, cât și statutele, garantează, că cei-ce-'și vor plasa aci capitalele, bine le vor plasa. În înțelesul statutelor din profitul curat mai întâiu se dau acționarilor 5%; după aceea mai vine și dividendă.

Eată prospectul:

— Prospect. —

1. Subscrișii fondatori luăm inițiativa pentru întemeierea unui institut de bani, pe timp nedeterminat, sub firma „Bihoreana, institut de credit și economii, societate pe acții în Oradea-mare (Nagyvárad)“.

Scopul societății este a deștepta spiritul de economie în toate clasele societății prin depuneri spre fructificare; și prin deschidere de credite solide, a înlesni ori-ce lucrare onestă pe terenul agriculturii, industriei, comerțului și a altor afaceri economice.

2. Societatea se înființează cu un capital de 200.000 fl. sau 400.000 coroane.

3. Capitalul social de 200.000 fl. respective 400.000 coroane se împarte în 2000 acții de câte 100 fl. sau 200 coroane.

4. Subscrierea acțiilor se încheie cu ziua de 15 Martie 1898 st. n.

5. La subscrierea acțiilor sunt a se plăti 10% din valoarea nominală a acției, adică după fiecare acție câte 10 fl. sau 20 coroane, și 2 fl. spese de fondare.

La 30 zile depă adunarea generală constituantă vor fi a se plăti direcțiunei 20% din valoarea nominală a acțiilor, adică după fiecare acție, câte 20 fl. sau 40 coroane.

Eară restul de 70% va fi a se plăti la provocările direcțiunei; însă direcțiunea nu

va pute pretinde plățirea în rate mai mari de 10%, și în termeni mai scurți de câte 3 luni.

Fundatorii își susțin dreptul de a alege prima direcțiune, pe trei ani. (Legea comercială §. 183).

6. În cazul când s'ar subscrie mai multe decât 2000 acții, reducerea se va efectua în proporțiune dela aceia cari au scris mai multe acții.

Adunarea generală constituantă poate decide însă și ridicarea capitalului social până la suma subscrisă.

Oradea-mare, 23 Septembrie 1897.

Iosif Vulcan,

redactor și proprietar în Oradea-mare.

Nicolau Zigre,

advocat în Oradea-mare.

Toma Păcală,

protopop în Oradea-mare.

Iosif Roman,

advocat în Orade.

Dr. Coriolan Pap,

advocat în Oradea-mare.

T. Kóvári,

preposit. capit. în Orade.

Petru Mișuțiu,

protopop gr.-cat. de Oradea-mare.

G. Pop de Băsești,

propr. în Băsești.

Dr. Florian Duma,

advocat în Oradea-mare.

Samuel Ciceronescu,

prof. prep. în Orade.

Vasiliu Ignatu,

adv. și propr. în Beiuș.

Dr. Aurel Lazar,

advocat în Orade.

A. Palladi,

preot și proprietar în Feneș.

Andrei Horvath,

presbiter în Orade.

Dr. Gavriil Cosma,

advocat și proprietar în Beiuș.

Dr. I. Nichita,

advocat în Șimlău.

Victor Illies,

proprietar în R.-Cristur.

A. Cosma,

director executiv al „Silvanici” în Șimlău.

Mihail Velici,

adv. în Chișineu.

Petru Pântea,

comerciant în Orade.

Dr. Nicolau Oncu,

directorul institutului „Victoria” în Arad.

Dr. Iustin Pop,

adv. și propr. în Tinca.

Prețul timpului și împărțirea aceluia.

„Timpul e ban”, ne spune o zicătoare a Englezilor și Americanilor; dar și alte neamuri s. p. Nemții și-au însușit această zicătoare. Noi însă de abia acum începem a cuprinde cu mintea înțelesul ei, măcar-că prețuirea timpului e de cea mai mare însemnătate pentru înaintarea în bunăstare. Că timpul e de a se socoti ca ban, mai bine ne putem încredința în fabrici și în lucrătoarele mai mari ale meseriașilor. Întreagă socoteala câștigului se întemeiază acolo pe împrejurarea, cât de mult sau cât de puțin timp se între-

buințează pentru facerea unui fabricat din anumit material brut. Folosirea mașinelor întințește înainte de toate la *crățarea timpului*, ca adică în un timp mult mai scurt să se pregătească o mulțime mai mare de lucruri, de cum se pregăteau mai înainte prin lucrul de mână în timp mai îndelungat.

Tocmai așa însă stă treaba și în economie. Și aici folosirea timpului și împărțirea cum se cade a aceluia face bani, adesea mulți bani. Da, zicătoarea: timpul e ban, are în economie și anume într-o privință însemnătate mult mai mare ca în industrie, adică încât lucrările economice atrână dela timp și înfrunțările aceluia. Lucrătorii în fabrici și peste tot meseriașii pot lucra în toată tihna și când afară începe a ploua; economul însă trebuie să plece din câmp acasă. Economul, care lucră fără plan, poate să fie un om cât de harnic și să se necăjească doar' mai mult decât vecinul seu — cu mai bună socoteală — și totuși nu va fi nici-odată gata. Totdeauna va fi cu lucrul îndărătul acestuia și nu se va pute bucura de ajuns în urma ostenelelor și hărniciei sale.

Cine însă are de-apurarea în vedere o împărțire cât mai bună a lucrărilor sale după zile și anotimpuri, după împrejurările umblării timpului și după însușirea pământului, apoi cine controlează și împarte bine timpul de lucru al oamenilor sei — acela lucră ca un adevărat econom; el va reuși în toate, lucrătorii și vitele nu-i va necăji înzădar și nici umblarea nepotrivită a timpului nu-i va pute strica mult.

Din când în când capul familiei ar trebui să-și facă plan amănunțit cu privire la lucrările sale. Iarna îndeosebi este cel mai potrivit timp pentru gătirea unui astfel de plan peste întreg anul și economul face bine întrebând cu acest prilej și pe soția sa, pe copiii mai mari, pe mult pășitul seu tată sau pe socru. Tinerii devin prin aceasta mai bine cugetători, mai cu chibzuială, capătă voe și dragoste cătră chemarea lor, cum și rîvnă pentru perfecționare, adică de a se face tot mai știutori.

Cu prilejul facerii planului numit se va lua în socotință: cum să-și împartă mai bine locurile, ce să planteze în fiecare, de ce sămănături are lipsă, cum să le curățească sau de unde să și-le aducă, ca la timp să le aibă la îndemână; se vor lua în socotință și calcula deosebitele îmbunătățiri, ce vor fi de a se face la singuraticile locuri. Căci pentru un econom harnic și iubitor de înalntare lucrul nici-odată nu se gată, ci neîntrerupt se va găsi câte ceva de îndreptat și de îmbunătățit. Așa s. p. aici este o livadă apătoasă; deci se va face socoteală, cât ar costa sbicirea ei și anume: cât lucru se recere pentru facerea șanturilor și ducerea petrilor de lipsă la așezarea țevilor

de scurgere ș. a.. precum și că în ce mod și pe ce cale s'ar pute ajunge la material bun și ieftin.

Dincolo este un loc care, deși cu pământ destul de bun, din pricina că e de tot pieziș (costiș) nu se poate folosi ca arător; deci se va chibzui n'ar fi oare bun pentru plantarea de pomi, arbori, hemeiu ș. a.

Și ear' în altă parte este doară un loc mai mare, care, socotind gunoiul și osteneala, nu se plătește a-l cultiva cu cereale (bucate); prin urmare se va încerca alt mod de economie s. p. punând pădure, spre care sfârșit se va cere sfatul unui silvicultor și în timpul iernei se vor face șanțurile de apărare.

Cu chipul acesta se vor face deocamdată în gând și cu socoteală planurile de lipsă și, îngăduind timpul iernei, se vor începe și lucrările. (Va urma).

Ianuarie.

Știm, că cei mai mulți din cetitorii nostri, dacă nu toți, au *Călimdarul Poporului*, ear' aceia, cari încă nu-l au, se vor grăbi să și-l cumpere, căci el este foarte bun și folositor.

În acest Călimdar se află între multe alte lucruri bune și *povețe economice* date în fiecare lună și tipărite în partea calendaristică, unde se află zilele lunilor. Afară de aceste însă vom da în *Foaia Poporului* în fiecare lună și alte povețe economice, semne și prevestiri de vreme și alte lucruri bune și folositoare economilor.

Povețe economice pe Ianuarie.

Gunoește arăturile și viaa, dar' nu împrăștia gunoiul. Bate pari în via. Deschide brazdă în neaua de pe sămănături ca să nu se înădușească; ear' fiind apă, grijește să se scurgă.

Drege uneltele de economie, căci acum având timp, poți să stai lângă măiestru, ca să-ți facă un lucru de treabă. Vitelor dă nutrețul învrîstat, că-l mănâncă și mistuie mai bine. Curățește pomii de mușchiu, coaje bătrână, crengi uscate și, pe timp umed, de iască. Unge ranele c'o amestecătură de balegă, pământ cleios și păr de bou tăiat mărunt. Adună neaua cu lopada grămezi în jurul pomilor. Astfel umpli pământul de umezeală și faci pomii să întârzie cu înflorirea, prin ce-i scapi de brumă.

Caută nu cumva șoarecii conturbă stupii. În zile calde acopere stupii cu pânzături ca să nu înceapă albinele a sbura. La câmp împrăștie mușinoii de pe livezi. Vinurile din pivnițe trebuie trase, ear' bucatele întoarse și aerisate.

De-ai schimbat servitorii, griji, cum te areți față de cei noi. Nu fi nici prea aspru, dar' nici prea blând, căci ușor fi poți învăța să se poarte rău și să ai necaz cu ei.

De-ale vremii.

Ianuarie cu moină, primăvară friguroasă, ear' vara călduroasă. Ianuarie cald nu e semn de un an mănos. După iarnă neagră cu vânturi calde, primăvara se pot ivi ușor boale. Ianuarie uscat și geros aduce Faur cu zăpadă. Negura din Ianuarie aduce Faur umed. Când se trag nourii spre miază-zi, urmează frig, — când spre miază-noapte, — căldură. Cum a fost timpul la Sf. Grigorie (10), așa va fi tot anul.

Sfaturi economice.

Pentru stîrpirea sobolilor.

Când sobolii sau cărțițele ne fac mari stricăciuni în livezi și prin grădini, mai cu seamă prin ridicarea pământului (formând mușinoae) și scoaterea rădăcinilor de legumi și ierburi, se recomandă a se muia o cărpă în gaz (petroleu) și a se pune în mușinoai.

Sobolii, îndată-ce simt mirosul de petroleu (gaz), fug părăsindu-'și găurile.
d. A.

Pentru găini să oue tot anul.

Se aduni sēmēntă de urzică, când va fi coaptă și din când în când se dai găinilor se mănânce amestecată cu țărițe. Fă probă întâiu cu o găină sau două.

Apă de stâncă.

Vestitul călător Nordenskjöld a ajuns de mult la gândul că și în cele mai tari stânci, cum e granitul și altele, se află apă. La aceste idei a ajuns sprijinindu-se pe cercetările făcute de tatăl-sau, Nil Nordenskjöld. Acesta băgase de seamă că apa din minele cele mai adânci, chiar dacă erau vecine cu marea sau sub mare, aveau isvoare de apă dulce, bună de beut și cu deservire limpede.

Întâia încercare a făcut-o pe insula stâncoasă Svangel, la Sud de Kosterfjord. Pe această insulă e o stație de cărmaci de năi și trebuie să li-se care apă de pe uscat. Aci însă apa aflată era sărată; se vede că era vre-o comunicație cu marea.

În 1894 făcū a doua cercare baronul Ruuth în insula Arkō, aproape de Braviken. Data aceasta reușita fu deservită. La adâncime de 35 de metri se dădu de apă, care deodată era turbure, dar' după-ce scoase bine sfredelul se limpezī. Apa era dulce, și bună de beut.

S'au mai făcut de 24 de ori asemenea încercări și rezultatul a fost totdeauna bun: la 30—35 de metri adâncime se află apă bună de beut. Deși sfredelitura e largă numai de 10 cm. fântânile dau până la 2000 litruri pe cias.

De seamă e, că prin ajutorul acestei descoperiri se vor pute face bune de locuit o mulțime de pustiuri petroase ale Asiei-mici, Arabiei și Saharei.

Știri economice.

„Banca Poporului“ din București. Duminica trecută s'a ținut la București prima adunare generală a „Băncii Poporului“. Dl Dr. Istrati, președintele consiliului de administrație a dechis ședința prin o cuvântare des întreruptă de aplauze, arătând însemnătatea noiei bănci, din punctul de vedere al propășirii economice. Intrându-se în ordinea de zi, dl Ch. D. Staicovici, directorul „Băncii Poporului“, a dat cetire actelor cunstitutive, arătând în același timp, modul cum s'au făcut subscrierile și cum s'a efectuat primul vōrsământ. S'a procedat apoi la alegerea a trei membri în consiliul de administrație. Cu o mare majoritate au fost aleși d-nii: I. Grădișteanu, Pană Pencovici și Ulpiu Hodoș. Censori au fost aleși d-nii: T. I. Negoescu, G. Boambă și C. C. Peticari, ear' censori suplenți d-nii: N. Lupan, Toma Constantinescu și D. Z. Furnică.

„Banca Poporului“ este alcătuită din 505 acționari. Toate ramurile de comerț, industrie și profesiuni libere sînt reprezentate în acest total. Noul așezământ de credit popular va începe operațiunile sale în cursul lunii Ianuarie 1938, când se va face și al 2-lea vōrsământ.

Reedificarea gării or. Ministrul ung de comerț a destinat suma de 3¹/₂ milioane florini pentru lărgirea și reedificarea alor 15 gări, dintre care amintim: Debrețin (250 mii fl.), Timișoara (250 mii fl.), Piski (300 mii fl.), Sătmar (160 mii fl.), Cluj (150 mii fl.), Brașov (100 mii fl.) și Orșova (50 mii fl.)

Aceste lucrări vor da ocupație la foarte mulți lucrători — numai de n'ar face ministrul ca întotdeauna, ca să argajeze de lucrători numai pe Ciangăi și pe cei-ce știu perfect scrie și vorbi ungurește!

Industria României, face progrese foarte mari care numai invesele ne pot. Cu deosebire, în timpul mai nou se pune deosebit pond pe dezvoltarea acelor rami de industrie, care prelucră produsele economiei de câmp. Astfel de present în România se află: 98 mori cu un capital de afaceri în suma de 16 milioane fre. și cu peste 2000 lucrători. Aceste mori pot măcina zilnic la 180 vagoane de bucate. Fabrici de spirt sînt 48, care prelucră anual la 810.000 măji m. de bucate. Fabrici de bere sînt 19 cu o producțiune anuală de peste 50.000 hectolitre.

Din traista cu povețele.

— Răspunsuri. —

G. F. în Poiana. E greu de crezut, că acei doi oameni vor fi scos pe pârîntii d-tale din moși fără nici un drept. Dacă nu aveau ceva drept, când s'a făcut cartea funduară, nu li-se scriau pe numele lor. Nu scrii la înțeles, dacă împărțeaia făcută cu sora d-tale se extinde și asupra moșiilor aflătoare la cei doi oameni. Dacă veți ave dovezi, că moșiile le-au căpētat pârîntii d-tale dela pârîntii lor și veți pute dovedi și înaintea judecāței, veți căpēta moșiile înapoi, altfel nu, Procesul trebuie să-l poarte un avocat.

I. I. în Smigu. E greu să eși din încurcătura, când te bagi de bunăvoe. D-ta când ai zis, că iai fleșeritul în față de 2 martori și ai dat mâna, ai încheiat contract. Al-dămașul deși l-a cerut primul licitator, dar' îl vei fi plătit d-ta. Că nu 'ți-a spus, că

trebuie să plătești și darea de venit, nu face nimic. D-ta, care încă ai fost de față la licitare, ai știut condițiile de licitare. Alt sfat nu-'ți putem da, decât să ții fleșeritul, dacă te-ai legat, ori să te împaci cu primul licitator, să-l țină el. Perdere nu poate să v'aducă la nici unul.

Teara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Murăș de

Silvestru Moldovan.

(Urmare).

Roșia.

Ele par a fi niște vechi cetăți ruinate, din care pricină li-s'a dat numele de »cetate«. În »Cetatea-Mare« intrarea se face prin o galerie suterană strîmtă (lată de 1 m. și înaltă cam de 2 m.). Sosiți înlăuntru sîntem surprinși de măreția icoanei, ce ni-se înfătoșează. Trebuie să ne închipuim o înfundătură verticală uriașă, descoperită și de formă cam rotundă, avēnd un diametru de vre-o 40 m. și cu pāreți înalți până la 100 m. Coastele pāreților sînt alcătuiți din stānci puternice, crepate și aruncate în neorînduială prin lucrările miniere mai noue și prin puhoaiile de ploaie. Ici-colea se vēd printre ele tăieturi adānci și guri de mine, cari se înfundă în interiorul dealurilor și sînt de present în lucrare.

Asemenea este și »Cetatea-Mică«, care se află în vecinătate, pe coasta dinspre valea Cornei. La intrarea ei se înaltă stānci puternice, brăzdate și găurite, ear' prin crepăturile pāreților avem privire în Cetatea-Mare.

Străinii, cari au vizitat aceste mărețe reminiscențe ale anticității, scriu cu mare admirație despre ele. Astfel este între alții geologul Cotta, ealătorul englez Boner, apoi Bergner ș. a.

»Priveliștea a făcut o adāncă impresie asupra mea — zice Boner. Grandiositatea sēbatică a scenei, icoana de o putere supranaturală, ce ne-au lāsāt lucrarea acestor bărbați cutezători în luptă cu natura, au deșteptat în mine niște sentimente, pe cari cu greu le-am putut stăpāni«.

Ear' Bergner se exprimă astfel:

»Pe coasta de cătră rēsărit a Cărnicului (Boiu) se află Cetatea-Mare și Cetatea-Mică. Ne urcăm sus la ele și întrăm prin o galerie în interiorul celei dintāiu. Stām surprinși și tăcuți, stāpāniți de farmecul curioasei priveliști! Oare ne aflām în vre-un crater de vulcan stîns, sau ne-am rātēcit în interiorul vre-unei cetăți? Cu drept cuvēt s'a dat numele de »cetate« acestei afundături, mărginită cu pāreți înalți de stāncă. Imprejurul nostru se ridică stānci puternice, crepate și colțuroase și printre ele se vēd numeroase galerii și guri de băi. Aceasta este marea și admirabila operă a Romanilor«...

În adevēr grandioase reminiscențe... S'ar pārea că sînt urme de uriași și nu au fost făcute de māni omenești. Privind tăietura uriașă, înaintea ochilor sufletești ni-se înfătoșează din noianul veacurilor trecute mulțimea sclavilor, cari sub paza legionarilor romani scoteau aurul pe seama Romei, doamna și stāpāna lumii de odinioară. Căci este știut, că Romanii își lucrau minele cu sclavi. Un scriitor roman, Polybiu, ne spune, că în minele din Spania lucrau câte 40 de mii de sclavi. Sute și mii de sclavi vor fi lucrat și aici, în minele de lângă localitatea Alburn, din Munții-Apuseni ai noștri.

Romanii aveau lipsă de mari puteri, ca să poată exploata minele, de oare-ce ei nu lucrau cu praf de pușcă, sau chiar cu dinamită, nefiind aceste cunoscute pe atunci. Ei înfăbentau stâncile aurifere cu foc și apoi le udau cu oțet, făcându-le sfârmicioase și scoțând astfel aurul din ele*)

Tot din pricina greutateilor, ce aveau să întimpine, ei mînau băile de sus în jos, făcând mari afundături în dealurile cu metale sau cu sare. Cetatea-Mare și Mică dela Roșia ne arată forma minelor romane; ele au asemănare cu minele uriașe din Spania, cari sînt descrise de Polybiu. (Va urma).

CRONICĂ.

Un abonent din America. Săptămîna trecută *Foaia Poporului* a primit un abonament din America, dela dl *Iosif Holerga*, Român de-ai noștri, așezat în America. Dinsul se află în *Salem, Ohio, America*, de-meză-noapte. Afară de *Foaia Poporului*, dl *Holerga* și-a procurat dela librăria noastră mai multe cărți și ne scrie, că îi merge bine în străini și că pe acolo „sînt frați Români destui, dar' nu sînt la olaltă cu toții”. Abonamentul ni-s'a trimis prin marea casă *F. Missler & Krimment* din orașul fruntaș american *New-York*. — Salutăm pe această cale pe dl *Holerga* și pe ceilalți frați Români de peste oceanul Atlantic.

Industria noastră de casă la Viena. Am reprodus în numărul trecut ceea-ce a scris foaia *Patria* din *Bacovina*, despre expoziția de lucruri femeiești române, duse la Viena prin mijlocirea d-nei *Elena Hossu-Longin* din *Deva*. Eată ce scrie despre această expoziție foaia *Deutsche Zeitung* din Viena:

„În toată tăcerea s'a deschis aici, în Viena, pentru un timp mai scurt, o expoziție care atât prin bogăția ei, cât și prin obiectele ei, e vrednică să atragă asupra ei luarea aminte a celor mai largi cercuri vieneze și cu deosebire atențiunea doamnelor noastre,

„Doamnele române și mai cu seamă țărancile române fac lucruri minunate în broderie și în țesătorie. Stăruința și zelul Româncei în tors și în țesut sînt de minune.

„Mustrele expuse arată un sentiment și o pricepere bogată în colori și forme, cari sînt de obârșie adevărată română.

„Doamnele române au făcut acum cea dintăiu încercare de a face cunoscută industria lor de casă și a câștiga pentru ea cercuri mai largi. Ceea-ce au expus este ceva surprinzător și de o mare bogăție. În prima linie amintim „cătrînțele” vîrgate, întreșute și cusute cu fire de argint și de aur, mustre de o rară frumusețe. Ștergare și șervete minunate brodate, perdele și costumuri; la costumuri a trebuit să admirăm îndeosebi minunatele velitoare și cămeșile delicate lucrate cu mult gust.”

Lugojenii pentru școala națională. *Foaia Diecesană* din *Caransebeș* aduce știrea, că comitetul parochial din *Lugoj* a cumpărat dela dl *Iuliu Fogarassy*, proprietar și protopretor în *Sacul*, pe seamă bisericii gr.-ort. române de acolo hotelul numit „*La postă*”, aflător în fața bisericii. Hotelul mare,

*) Scriitorul roman *Pliniu* ne spune pe scurt despre modul de bășit al Romanilor, zicînd *igne et aceto* (cu foc și oțet). Istoricul *Tit Liviu* zice mai lămurit: *ardentia saxa infuso aceto putrefaciabant* (adecă: stâncile ferbinți udându-le cu oțet, le făceau sfârmicioase (putrede).

cu o curte și grădină și cu alte clădiri s'a cumpărat împreună cu vre-o 25 de lanțuri de pămînt arător cu prețul cam de 60 de mii florini. Cu 1 Ianuarie 1898 st. n. biserica devine proprietară asupra acestor realități. Prin aceasta s'a apropiat cu un pas mai mult spre îndeplinire un vechiu plan al Românilor din *Lugoj* de a înființa o școală superioară română de fete, a cărei lipsă de mult o simțeau Româniii bănățeni, cari până acum sînt siliți a-și trimite fetele în școli catolice, străine nouă atât prin graiu, cât și prin spiritul de creștere.

Daruri creștinești. Ni-se scrie, că dl *Aviron Macaveiu*, mare proprietar de mine în *Bucium-șasa*, a dăruit bisericii din *Trimpoele* o frumoasă cădelniță, țuitoare de tămăie și linguriță de argint china, în preț de 19 fl. v. a. Ear' dl *Simeon Dandea*, contabilul casei de păstrare „*Detunată*”, a dăruit 4 prea frumoase candelă de argint china, în preț de 22 fl. v. a. Pentru aceste daruri domnul *Nicolae Motora*, parochul din *Trimpoele*, le exprimă în numele comitetului parochial mulțumită ferbinte.

Nou capelan în Cluj. „*Unirea*” scrie, că dl *Nicolau Rațiu*, capelanul gr.-cat. din *Cluj*, este numit paroch în *Tritul-de-sus* (pe *Câmpie*), ear' de capelan în locul d-sale este numit domnul *Laurențiu Pascu*, cancelist metropolitan în *Blaj*.

Nenorocire. Din *Porumbacul-de-jos* (comit. *Făgăraș*), ni-se scrie: Luni, în 22 Decembrie v., noaptea, a lăsat sluga părintelui *Dimitrie Măndea* lămpașul aprins în grajd și s'a dus prin sat. Lămpașul a căzut într'un pat și a aprins mai multe haine. Din pat a căzut focul pe niște porci de sub pat, cari au ars. Alceva n'a ars, dar' din focul ce s'a iscat s'a produs fum și s'au înecat 5 bivolițe și 2 boi, cari s'au găsit dimineața moarte. Paguba e vre-o 800 fl. Mare nenorocire pentru un om sărac. Oamenii marinimoși bună faptă ar face ajutând cu câte ceva.

Nou doctor de drepturi. Ni-se scrie că simpaticul tînăr dl *Coriolan, Mesesian*, care zilele trecute depusese cel din urmă examen (rigoros) de drepturi, a fost promovat Sămbătă în sala universității din *Cluj*, — doctor în științele de drept.

Iubileul Monarchului. Precum se vestește din Viena, se fac deja mari pregătiri pentru sărbările jubileului M. S. Monarchului, cari vor ave loc în zilele de 28—29 Noembrie 1898. Se ia ca sigur, că împăratul *Wilhelm II.*, regele saxon *Albert* și părechea moștenitoare italiană vor lua parte la sărbări. Despre ceilalți domnitori europeni nu se știe, dacă vor veni în persoană sau numai se vor reprezenta prin trimiși.

De pe vremea lui Napoleon. În zilele trecute a murit în satul *Budești* (*Maramureș*) *Vasile Oana*, care era trecut de o sută de ani. Cu cât, nu știa nici el însuși. Când a ajuns la o sută de ani a început numai a se plînge, că „începe a îmbătrâni”. Moșneagul a luat parte în toate războaiele contra lui *Napoleon-cel-Mare* și știa povesti multe pătani din taberile cele lungi. Dar' nu știa de câți ani e. „Cine mai poate ține în minte atîția ani!” răspundea el, când îl năzăjiau să spună de câți ani e.

Întunecime de lună. Săptămîna trecută, Vineri noaptea spre Sămbătă a fost întunecime de lună, care ar fi fost să se vadă și la noi, dacă cerul și luna n'ar fi fost acoperit cu nori. Începutul întunecimei a fost la 11 ore noaptea, când penumbra pămîntului s'a așternut peste lună, care însă nu a fost întunecată, ci numai umbră puțin. Întunecimea adevărată s'a început numai la 12 ore 53 minute. Maximul întunecimei s'a ajuns la 1 oră 40 min.

Comassarea hotarului Sibiiu. Tribunalul din loc prin hotărîrea sa nr. 7405 civ. din 16 Dec. 1897 a declarat cu putere de drept sentința, prin care se hotărăște comassarea hotarului Sibiiului, după-ce nu s'au întreprins remediile de drept în termenul dat de lege. Cu conducerea lucrărilor pregătitoare pentru comassare a fost însărcinat consilierul de tribunal *Desideriu Mihály*.

Foamete în Torontal. Din *Beccherecul-mare* sosesc vesti îngrozitoare despre miseria din comitatul *Torontal*. În mui multe comune miseria e la culme, așa că autoritățile nu mai pot da ajutor. În mai multe locuri s'a ivit tifusul din pricina foamei, care seceră mulțime de jertfe din populațiunea ajunsă în neagra miserie în urma slabei roade din toamna trecută. S'a făcut un comitet de ajutorare.

Inspectorul armatei noastre, baronul de *Schönfeld* a murit săptămîna trecută în Viena. Eată unele date din viața lui: Br. *Antonia Schönfeld* s'a născut la 1827 în *Praga*. În vîrstă de 11 ani a intrat în școala militară din *Wiener-Neustadt* și în 1845 a fost numit sublocotenent. În războiul din 1848 a luat parte la operațiile de apărare a granițelor; în 1849 a fost în expediția italiană și la *Mortara* s'a distins printr'o deosebită vitejie, ear' la *Novara* a fost rănit, după o luptă vitejească. La 1862 a fost numit vice-colonel. Reîntors din războiul cu *Dania* (1866) a fost numit colonel. La 1870 i-s'a dat titlul de baron, la 1875 a fost numit general, la 1881 comandant de corp în *Sibiiu*, la 1882 în *Graz*, ear' la 1889 în Viena. Astă-vară și-a sărbătorit, în deplină sănătate, jubileul de 70 ani.

Milan — comandant suprem. Fostul rege al Sârbiei *Milan* a fost denumit comandant suprem al armatei sârbești. Această denumire nu e primită cu bucurie de statele vecine. Se spune, că prin aceasta armata sârbească se apropie de destrăbălare.

Alegere de deputat în Sibiiu. Terminul pentru alegerea de deputat în locul consilierului ministerial *Fr. Schreiber*, care a reprezentat cercul II. al orașului *Sibiiu*, s'a hotărît pe ziua de 22 Ianuarie a. c.

„*Verzii*” și tovarășii lor candidază pentru acest cerc pe avocatul din loc *W. Bruckner*.

Noue mine de aur în Ardeal. În comitatul *Mureș-Turda* s'au descoperit de curînd noue mine, cuprinzînd bogate vine de aur și argint. Nouele mine se află pe teritoriul *Măstăhazei* (valea *Mureșului*) și sînt 9 la număr. Aurul se arată dela fața pămîntului la 10—12 metri în jos.

Denumire. Din *Blaj* ni-se scrie: *Ioan Stoica*, profesor la școalele normale de aici, în urma serviciilor făcute în timp de 12 ani școalei și bisericii, fu denumit de paroch în *Pogăceaua* și viceprotopop al aceleiași tract.

De-ale redacțiunii. Dl Petru Simion, redactor responsabil al *Foii Poporului*, cu numărul din urmă a încetat de a mai iscăli foaia, ca răspunzător. De aci înainte locul de redactor respunzător îl ocupă de nou vechiul redactor, dl *Andrei Baltes*, care a suferit atât de mult pentru cauza românească.

Totodată dînsul semnează și *Tribuna* ca răspunzător.

Invitare. Inteligența română din Alba-Iulia și jur invită la *balul*, ce se va aranja Duminecă, în 23 Ianuarie 1898 st. n., la hotel „Hungaria”. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de familie de 3 persoane 2 fl., de familie peste 3 persoane 3 fl. Venitul curat e menit pentru amîndouă școalele române din Alba-Iulia. Alexandru Velican, avocat președinte. Iosif Roman, cassar. Iuliu Roșca, controlor. Comitetul aranjator: Dr. Alexandru Fodor, medic; Petru S. Cirlea, comerciant; Iosif Cirlea, proprietar; Ioachim Totoian, teol. abs.; Vseriu Velican, comptabil; Clement Boeriu, subcomptabil; Iacob Popa, teol. abs. st., în drept; Victor Popu, st. în drept; George Măcelariu, st. în drept; Camil Velican, st. în drept; Enea Pop Bota, teol. abs.; Candid Suciu, teol. abs.; Rubin Pațița, Victor Gerasim, Aurel Gerasim, Aurel Sava, Aurel Danielo și Ioan Moldovan, studenți în drept. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Fapte vrednice de laudă. Poporul român din *Cuiedi*, pe care deși afurisiții agenți ai secției baptiste s'au încercat în tot chipul a-l ademeri, dar' fără nici un rezultat, și în anul acesta însuflețiți fiind cu mic cu mare de sosirea măreței zile a Crăciunului au venit la sf. biserică, încât abia mai încăpeau. Bucuria fiecăruia a crescut, când economul *Stefan Rad* prezentă un *Chivot* în preț de 50 fl., *Pavel Blidar* 4 repizi și o cruce în preț de 25 fl. și *Florița Stepan* o cruce de argint în preț de 14 fl., cari apoi la sfîrșitul oțreniei s'au sfințit și întru aducerea aminte de bunii creștini *Stefan Rad*, *Pavel Blidar* și *Florița Stepan* s'au așezat la locul lor în sf. biserică.

Iubirea lor față de sf. biserică se le servească de mîntuire înaintea lui Dumnezeu ear' poporul din *Cuiedi* pofindu-le zile bune și fericite și pe această cale le aduce mulțumită lor, și laudă preotului *Terențiu Miclușia*, care prin purtarea sa într'un timp abia de doi ani, cu aceasta a început a arăta prin fapte că e vrednic de locul ce-l ocupă. *Cuiedi* (com. Arad), la 23 Decemvrie 1897.

Ioan Borlea, inv.

Un scriitor bun, cu numele *Gavriil Florea* din *Hidiș* (*Hidas*, posta *Trăscău*, *Torockó*), fost aplicat la deregătorii, cu cunoștințe bune din limba maghiară, caută aplicație la vre-un notar cercual sau în vre-o altă cancelarie. A se adresa la dînsul în *Hidiș*.

Gimnasiu de stat în Făgăraș. Ministerul de instrucțiune vrea să întemeieze chiar în acest an *gimnasiu superior de stat în Făgăraș*. Din acest scop a făcut apel la oraș și comitat, să contribuie după puteri la cheltuelile de susținere.

Credem, că membrii români ai reprezentanței comitatense din *Făgăraș* își vor ști face datoria față cu acest nou atac maghiarizator!

Tîrgul de țeară din Sibiu a fost slab cercetat. S'au vîndut 316 cai și 1064 bovine. Tîrgul de mărfuri a fost chiar așa de slab ca și cel de vite.

Întîmpinare. Primum spre publicare următoarele: În nr. 35 din 1897 al „*Foii Poporului*” a apărut o scrisoare subscrisă de dl *Nicolae Moisin* privitoare la „*Reuniunea meseriașilor români din Sălăște*”. De oare-ce dl *Moisin* în scrisoarea sa acuză pe dl *Dr. Nicolae Maier*, că ar fi fost autorul și inițiatorul scrisoarei de aderență apărută în „*Tribuna Poporului*” nrul de probă, dator mî simt întru restabilirea adevărului a declara, că eu am fost autorul scrisoarei de aderență, și am făcut-o la propria mea voință nelndemnat de nimenea, am purtat-o la domni meseriași cari o au subscris. Nevoind ca pentru faptele mele să fie altul acusat, dau această lămurire. *Sălăște*, în Dec. 1897.

Nicolae Munteanu, cordonier.

Să caută un ucenic de boltă, un băiat în vîrstă de 13—15 ani, care să știe cetil, serie și a socoti (computul), apoi limba nemțescă sau ungurească. Condițiile sînt priincioase. Cei cari reflectează la acessta să se adreseze la: *Nicolau Răchitan*, comerciant în *Săsciori*, (*Szászcsor*, posta în loc, comitatul Sibiiului).

Serb osândit pentru „agitație”. Curtea cu jurați din *Seghedin* a osândit la *trei luni închisoare* și *200 fl. amendă* pe un *Serb*, *Bogdanovics*, acusat că printr'un articol ce a publicat în „*Zastava*” a făcut „*agitație*” contra statului”. *Bogdanovics* n'a recurat, ci îndată și-a început osînda.

Invitare.

Subscrisul comitet al înființîndei „*Biblioteca populare române*” din opidul *Biertan* invită cu toată onosrea la

Petrecerea cu dans

ce se va aranja în 19 Ianuarie st. n. a. c. (a doua zi de *Bobotează*) în hotelul „*La stea*”. Începutul la 8 ore seara.

Intrarea de familie 50 cr., de persoană 30 cr. Venitul curat e destinat pentru înmulțirea bibliotecii. Invitări speciale nu se fac.

Biertan, în 1 Ianuarie 1898.

Teodor Avram, paroch, președ.; *Basilii Isailă*, paroch, vice-preș.; *Demetriu Stuchirean*, cassar și bibliotecar; *Gavriil Bozoșanu*, invet., notar; *Victor Călborean*, *Ioan Popoviciu*, *Trifon Suciu*, *Nicolau Stuchirean*, cojocar și *Nicolau Tăbăcariu*, membri în comitet.

Loc deschis. *)

Mulțumită publică.

Subscrisul în numele tuturor locuitorilor d'n comuna *Topa superioară*, în cercul *Ceica-ung.* (*M. Cséke*), com. *Bihor*, pe această cale aduce la cunoștință publică, că zeloșii și mult binefăcătorii creștini, adevă mult onoratul domn *Vasilii Pop*, preot gr.-or. român, au ridicat o cruce cu răstignirea pe spesele d-sale proprii, în morminții de aici. — Ear' altă cruce a dăruit-o pe seama sf. biserici din comuna *Dobrești*, tot vecină cu noi, văpsite frumos, în valoare de 50 fl. v. a.

Ear' doamna *Maria Roithi*, preoteasă, soția sus numitului domn preot a dăruit o cădelniță de argint în preț de 8 fl. v. a.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acessta redacția nu primește răspunderea.

Rugăm dar' noi subscrișii în numele tuturor locuitorilor nostri, ca bunul Dumnezeu să le dăruiască sănătate, și să le lungească firul vieții d-lor, și întreaga familie a d-lor să o ferească Dumnezeu de toate relele, pentru darul ce l-au adus pe altarul Domnului.

Topa-superioară, la 7/19 Decemvrie 1897.

Iacob Mihai, m. p., *Costan David* m. p., invetător gr.-or. român. primar.
Teodor Zgird m. p., *Teodor David* m. p., epitrop. epitrop.

Mai nou.

Protestul popoarelor împotriva maghiarizării.

Comitetul executiv al naționalităților aliate: *Românii*, *Slovacii* și *Serbi*, a ținut în 10 Ianuarie n. o ședință în *Budapesta*, în care au făcut în numele celor trei popoare un strasnic protest împotriva maghiarizării. Protestul se publică românește și nemțeste în *Tribuna* și în alte foi naționaliste. Vom publica și noi unele părți din el.

Totodată s'a hotărît în amintita ședință să se concheme pe la sfîrșitul lui *Maiu* un **congres al naționalităților** la *Budapesta*. Congresul va înainta *Maiestății Sale* prin o deputație un **memorand al Românilor, Serbilor și Slovacilor aliați**.

R Î S.

Țiganul și solgăbirul.

Un Țigan mergînd la tîrg cu doi viței se întîlnește cu solgăbirul, dar' nu-î mulțumește, căci ținea viței de funie.

Solgăbirul, ca să-l sparie, îl oprește și-î zice:

— *Da cine este tu, mo cioard, de nu-ți iai paldria de pe cap înaintea oamenilor.*

— *Fă bine, mă rog de Măria ta și ține viței de funie să nu scape, că apoi-îmi ridic paldria — zise Țiganul.*

Comunicată de *R. M. Albu*.

POSTA REDACȚIEI.

Eugen a lui *Ioan* în *S*. Pentru numărul de anul nou a venit prea tîrziu.

D. R. în *G*. Dacă preotul d-voastre nu s'acores, fii bun și ne scrie faptele lui rele și le vom publica. Cele trimise de mult, nu le avem.

Abonent 9192. Precum vezi, s'a publicat în nr. trecut. Causa întîrzierii a fost lipsa de loc.

Nic. P. în *Sălciava* i. Cere un catalog românesc dela fabrica de mașini etc. a lui *Andrei Rieger*, (*Sibiu*); acolo vei afla ce cauți.

Cor vocal în *C*. Cu părere de rău dar' nu putem implini cererea. Membrii corului dacă contribuți, pot să aboneze ușor un exemplăr din foaie.

P. H. în *Gurah*. Scrisoarea d-tale nu o găsim; se va fi perdut. Scrie-ne încă odată și publicăm.

T. T. în *Teaca*. Nri din bibliot. „*Tribunei*” nu putem da gratis la abonenți, dar' am dat un premiu la *Crăciun*. Trimiți chiuiturile?

I. M. în *Topa* s. Causa întîrzierii a fost singur lipsa de loc, căci altcum mulțumita de mult e culeasă. Privitor la celelalte noi asupra nimerei nu facem silă!

Pentru redacție și editură responsabil: *Andrei Baltes*. Proprietar: Pentru „*Tipografia*” societate pe acțiuni: *V. H. Dressnandt*.

Călin্দarul săptămânii.

Zilele	Călin্দarul vechiu	Călin্দ. nou	Soarele
	Dum. înaint. Botez., gl. 6 sft. 9.	rés.	ap.
Dum.	4 Sob. SS. 70 de Ap.	16 Marcel	7 42 4 18
Luni	5 S. Teopem și Teon	17 Anton pust	7 41 4 19
Marți	6 (+) Dotezul Dom.	18 Prisca	7 40 4 20
Merc.	7 + Sob. S. Ioan Betez	19 Sara	7 39 4 21
Joi	8 C. Georg și Domnica	20 Fab. și Seb.	7 38 4 22
Vineri	9 S. Mc. Polievt	21 Agnes	7 37 4 23
Sâmb.	10 Păr. Grigorie Nisis	22 Vincentie	7 36 4 24

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechin.

- Luni, 5 Ianuarie:** Craana, Criș, Lăpușul-unguresc, Oșorhei.
- Marți, 6 Ianuarie:** Corond, Făget, Ormeniș, Vaida-rece.
- Mercuri, 7 Ianuarie:** Cal, (Káál), (până în 10), Ila.
- Joi, 8 Ianuarie:** Buza, Jimborul-mare.
- Vineri, 9 Ianuarie:** Bațon, Bercaș, Silvașul-de-sus.

De vânzare.

În comuna **Broșteni**, com. Albeinf., se află de vânzare, din mână liberă, mai multe realități și anume:

O moșie

de 40 jugere, pământ bun, comasat, 9 jugere fânaț, restul arător de clasa 1, 2 și a 3-a. **Prețul 120 fl. jugerul.**

O moară

nouă, cu 2 petri și o casă de zid, împrejur cu pământ de 20 ferdele și 400 sălci. **Prețul lor 3000 fl.**

Două case

ambele, una lângă alta, în mijlocul satului, fiecare cu curte separată.

Una cu 3 încăperi, coperită cu țiglă, în curte cu 2 grajduri, șură de zid, are grădină de pomi, loc de 6 ferdele.

Prețul 1200 fl.

Ceealaltă e casă nouă, coperită cu țiglă, are 2 încăperi, local de boltă cătră uliță, grădină de sămănat, loc de 3 ferdele.

Prețul 420 fl.

A se adresa, în scrisori în persoană, la proprietarul **Dimitrie Beju**, din Săliște, locuitor în **Broșteni**, p. u. Szász-Csanád.

[179] 1-8

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de **George Barițiu.**

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

- „Balade și Idile“ (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.
- „Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ECONOMIA RURALĂ

compus de cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 or. mai mult

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călin্দarul Poporului
pe anul comun
1898.

Anul XIII.
SIBIU.
Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călin্দarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schiță literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murășul și Oltul“ (poveste din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și popul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schiță istorică) de Petru Vancu. — *Ioan Creangă* (schiță literară cu portret): „Povestea unui om leneș“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schiță și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — *George Pop de Băsești* (biografia cu portret). — „Cât de lungă să fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schiță bibliografică) de *Fules Vermo*. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: *Iosif St. Șutuțiu*, *Ioan Hannia*, *Dr. C. Lueger*. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra fetei neșterse grindinei“, „Intinerirea pomilor“, „Povețe“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (bălciurile) principale din România“. — 10 Ian. 1898.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Excelente vinuri ardelenesti

(vinuri de masă și de dessert)

cu prețuri moderate la

K. Wilh. Jikeli,

Sibiu, [2345] 9-10
strada Urezului nr. 7.

Betia

curabilă prin antibiotinul*) aplicat în numeroase cazuri cu succes strălucit. Nenumărate scrisori de mulțumită de ale vindecaților se trimit la dorință franco spre vedere. — Se poate ca bețivului, fiind fără gust, și fără ca să știe. — O dosă: 2 fl. 20 cr., o dosă dublă, pentru pătimiși vechi 4 fl. 40 cr., contra sumei din urmă trimise anticipativ franco.

Se capătă: „Farmacia la Vulturul“, Lugoj, nr. 112.

*) numele protegiat. [2442] 7-12

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

Credem, că
tanței comitatense din în
face datoria față cu
risător!

la 3 fl.

societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Adese-ori premiat.

Pivnița Mönchhof

cu renume din anul 1884 cu ocazia marilor sărbări populare în amintirea migrațiunei Sașilor înainte de șapte sute de ani

oferă

bune vinuri de masă ardelenesti și de Magyarad:

Vin nou	32 cr.
Vin bun de masă ardelenesc	40 "
Rhein-Risling din pivnițele baronului Szentkereszty	46 "
Pinotgris	70 "
Mädchentraube, dela Bläjel din 1889	70 "
Bika-vér ales, roșu	80 "
Oporto din pivnița baronului Szentkereszty	80 "
Transport din străinătate	1 fl. 20 "
Transport din Ardeal	80 "
Malaga spaniol veritabil, foarte fin	2 fl. — "

Mai departe toate soiurile vin de sticle din țeară și străinătate.

Afară de casă costă cel de 40 numai 36 cr.

Venzătorii în oraș și mai ales la țeară

capătă cu preț moderat.

[2565] 11-12

Bun oțet de vin pro litru 30 cr.

Ludwig Fronius, negustor de vinuri, **Sibiu.**

Adese-ori premiat.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

Credem, că
tanței comitatense din în
face datoria față cu
risător!

la 3 fl.

societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

O sută
de mii de familii
beau cu
predilecție zilnic

Vivat și trăiască!

Kathreiner

cafeaua de maltă Kneipp

Libară de substanțele strălucitoare sănătății ale cafelei de boare, Kathreiner caștat de maltă Kneipp are totuși aroma și plăcutul gust al așezării. Provocatoare de apetit, ușor mistuibilă, Kathreiner caștau de maltă Kneipp s'a dovedit deja de ani ca deopotrivă pentru adulți ca și pentru copii. Excelent adăos la cafeaua de boare, precum și cel mai recomandabil înlocuitor al acesteia. Din punct de vedere al sănătății și al economiei veritabile, „Kathreiner“ n'ar trebui să lipsească din nici o casă san familie.

A se păzi de imitațiunile mai puțin valoroase.

[6] 2-12

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.